

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miejskiej w Gliwicach Nr IX/113/2011 z dnia 2 czerwca 2011r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów związanych bezpośrednio z rozwojem układu komunikacyjnego w Gliwicach, położonych wzdłuż południowo-zachodniej obwodnicy miasta oraz autostrady A-4, w części określonej w:

- 1) § 8 ust. 1 pkt 4 lit. c w brzmieniu: „realizacji szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi obiektów i urządzeń oraz inwestycji związanych z ruchem ciężkich pojazdów samochodowych o ładowności powyżej 3,5 tony (w tym punkty złomu i recykling), z wyjątkiem stacji paliw i myjni samochodowych”.
- 2) § 8 ust. 2 pkt 4 lit. c, § 8 ust. 3 pkt 4 lit. c, § 8 ust. 4 pkt 4 lit. c, § 8 ust. 6 pkt 4 lit. d, § 8 ust. 7 pkt 4 lit. a, § 8 ust. 8 pkt 4 lit. a, § 8 ust. 9 pkt 4 lit. a § 8 ust. 5 pkt 4 lit. c w brzmieniu: „realizacji szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi obiektów i urządzeń oraz inwestycji związanych z ruchem ciężkich pojazdów samochodowych o ładowności powyżej 3,5 tony (w tym punkty złomu i recykling)”.
- 3) § 8 ust. 4 pkt 3 lit. j, § 8 ust. 5 pkt 3 lit. h, § 8 ust. 6 pkt 3 lit. j, § 8 ust. 7 pkt 3 lit. m, § 8 ust. 8 pkt 3 lit. m, § 8 ust. 9 pkt 3 lit. l w brzmieniu: „pod warunkiem nie ograniczania możliwości zabudowy i użytkowania działki sąsiedniej z uwzględnieniem stanu istniejącego i projektowanego oraz w przypadku kiedy występuje wspólnota interesów właścicieli nieruchomości dla łączenia różnego rodzaju zabudowy, z uwzględnieniem odległości od ulic określonych w § 17 uchwały”.
- 4) § 8 ust. 10 pkt 3 lit. e, § 8 ust. 11 pkt 3 lit. e w brzmieniu: „pod warunkiem nie ograniczania możliwości zabudowy i użytkowania działki sąsiedniej z uwzględnieniem stanu istniejącego i projektowanego oraz w przypadku kiedy występuje wspólnota interesów właścicieli nieruchomości dla łączenia różnego rodzaju zabudowy”.
- 5) § 17 ust. 16 pkt 3 lit. a w brzmieniu: „możliwość realizacji nowych obiektów związanych z funkcją usługową na przedmiotowych terenach może nastąpić dopiero po ostatecznym przesądzeniu zbędności tych terenów na cele związane z realizacją połączeń ulic KDZ z KDZ oraz - do czasu całkowitego zakończenia budowy – w uzgodnieniu z inwestorem węzłów”.
- 6) § 12 ust. 2 pkt 2 lit a w brzmieniu: „dla wymienionych zabytków nieruchomych, chronionych ustaleniami planu w przypadku podejmowania budowy i robót budowlanych, rozumianych w myśl ustawy Prawo budowlane oraz pozostałych działań inwestycyjnych i remontowo-budowlanych (w tym termorenowacji, wymiany stolarki okien i drzwi zewnętrznych, zmiany kolorystyki elewacji, umieszczania elementów informacyjno-reklamowych małowymiarowych i oświetlenia, adaptacji lokali w przyziemiu, wymiany pokrycia dachu) ustala się obowiązek uzyskania opinii przez właściwą służbę ochrony konserwatorskiej”.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Gliwicach w dniu 2 czerwca 2011 r. podjęła uchwałę Nr IX/113/2011 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów związanych bezpośrednio z rozwojem układu komunikacyjnego w Gliwicach, położonych wzdłuż południowo-zachodniej obwodnicy miasta oraz autostrady A-4.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003r., Nr 80, poz. 717 ze zm.) zwanej dalej: „ustawą”, Prezydent Miasta Gliwice

przekazał w dniu 13 czerwca 2011r. organowi nadzoru wymienioną na wstępie uchwałę wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu zbadania zgodności powyższej uchwały z przepisami prawnymi.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem: art. 4 ust. 1, art. 15 ust. 2, w szczególności art. 15 ust. 2 pkt 3 i art. 15 ust. 2 pkt 4 „ustawy”, art. 20 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2004r. Nr 204, poz. 2086), § 12 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690).

W ocenie organu nadzoru uchwalając plan miejscowy z cytowanymi na wstępie ustaleniami, Rada Miejska w Gliwicach przekroczyła swoje kompetencje wykraczając poza zakres planu miejscowego określony w art. 15 ust. 2 i 3 "ustawy".

Zgodnie z przywołanymi normami, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się przeznaczenie terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy. Natomiast w art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w sposób enumeratywny wymienia się materię podlegającą obowiązkowej regulacji w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia przyjęte w kwestionowanej uchwale wykraczają poza uprawnienia określone w przytoczonych powyżej przepisach, nakładając dodatkowe wymogi, wykraczające poza powszechnie obowiązujące prawo i dopuszczające odstępstwa od ustaleń planu. Rada gminy nie posiada kompetencji do dowolnej interpretacji i rozszerzającego stanowienia norm kompetencyjnych.

Realizując obowiązkowy zakres planu miejscowego określony w art. 15 ust. 2 pkt 3, dotyczący zasad ochrony środowiska, Rada Miejska w Gliwicach uchwaliła plan z ustaleniami: § 8 ust. 1 pkt 4 lit. c, § 8 ust. 2 pkt 4 lit. c, § 8 ust. 3 pkt 4 lit. c, § 8 ust. 4 pkt 4 lit. c, § 8 ust. 5 pkt 4 lit. c, § 8 ust. 6 pkt 4 lit. d, § 8 ust. 7 pkt 4 lit. a, § 8 ust. 8 pkt 4 lit. a, § 8 ust. 9 pkt 4 lit. a, odnoszącymi się do zakazu realizacji bliżej nieokreślonych, „szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi obiektów i urządzeń”. W sposób niejednoznaczny, jako szkodliwe dla środowiska, zostały również określone podlegające zakazowi realizacji „obiekty i urządzenia oraz inwestycje związane z ruchem ciężkich pojazdów samochodowych o ładowności powyżej 3,5 tony, które powodują emisję spalin, zwiększenie hałasu, tarasowanie i niszczenie ulic dojazdowych”. Organizacja ruchu na drogach należy do kompetencji zarządcy drogi, który wykonuje swoje zadania w oparciu o przepisy art. 20 ustawy o drogach publicznych. Ponadto, z punktu widzenia obowiązującego porządku prawnego zamieszczenie w treści planu norm otwartych jest niedopuszczalne i powoduje, iż zamieszczone w planie normy prawa materialnego stają się w ten sposób niedookreślone (wyrok WSA w Krakowie z dnia 28 kwietnia 2008r o sygnaturze II SA/Kr 224/080).

Uchwalając plan miejscowy z ustaleniami: § 8 ust. 4 pkt 3 lit. j, § 8 ust. 5 pkt 3 lit. h, § 8 ust. 6 pkt 3 lit. j, § 8 ust. 7 pkt 3 lit. m, § 8 ust. 8 pkt 3 lit. m, § 8 ust. 9 pkt 3 lit. l, § 8 ust. 10 pkt 3 lit. e, § 8 ust. 11 pkt 3 lit. e dopuszczającymi sytuowanie budynków mieszkalnych w granicy własności z sąsiadującą działką budowlaną „pod warunkiem nie ograniczania możliwości zabudowy i użytkowania działki sąsiedniej z uwzględnieniem stanu istniejącego i projektowanego oraz w przypadku kiedy występuje wspólnota interesów właścicieli nieruchomości dla łączenia różnego rodzaju zabudowy”, naruszyła przepisy § 12 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Zgodnie bowiem z powyższym rozporządzeniem, możliwość sytuowania budynku bezpośrednio przy granicy działki musi jednoznacznie wynikać z ustaleń planu miejscowego. Jednocześnie ustalenia te nie powinny mieć charakteru warunkowego, tak by nie budzić wątpliwości interpretacyjnych organu wydającego pozwolenie na budowę. Uzależniając możliwość lokalizacji budynku w granicach działki od spełnienia warunków ustalonych w planie, gmina wykroczyła także poza zakres uprawnień udzielonych jej w art. 15 ust. 2 „ustawy” w ramach stanowienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Ustalenie zawarte w § 17 ust. 16 pkt 3 lit. a o treści : „możliwość realizacji nowych obiektów związanych z funkcją usługową na przedmiotowych terenach może nastąpić dopiero po ostatecznym przesądzeniu zbędności tych terenów na cele związane z realizacją połączeń ulic KDZ z KDG oraz - do czasu całkowitego zakończenia budowy – w uzgodnieniu z inwestorem węzłów” jest przykładem niedopuszczalnego działania rady gminy, które prowadzi do zamieszczenia w treści planu miejscowego przepisów uzależniających możliwość zagospodarowania terenu objętego planem od przyszłych uzgodnień i na warunkach określonych przez inne niż rada gminy organy.

W § 12 ust. 2 pkt 2 lit a nałożono obowiązek uzyskania opinii wydanej przez właściwą służbę ochrony konserwatorskiej dla zabytków nieruchomych, chronionych ustaleniami planu, w przypadku podejmowania budowy i robót budowlanych, co wykracza poza przepis art. 15 ust. 2 pkt 4 „ustawy”. Rada gminy, jako prawodawca miejscowy, nałożyła na inny organ obowiązek nie wynikający z przepisów ustaw, co jest

niedopuszczalnym przekroczeniem jej uprawnień wynikających z przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W przypadku naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, ustawodawca nie wymaga, aby przedmiotowe naruszenie miało charakter istotny. Tak więc każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego powinno skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały w całości lub w części.

Mając na uwadze powyższe stwierdzenie nieważności uchwały w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru - Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Wojewoda Śląski

Zygmunt Łukaszczyk

Otrzymują:

- 1) Rada Miejska w Gliwicach, ul. Zwycięstwa 21, 44-100 Gliwice
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) aa. UD